

Catalunya, regió o estat

written by Sebastià Sardiné | 9 de maig de 2019

Ja tenim resultats al "Parlamento". Catalunya ha castigat electoralment als que bramen sobre lloms de cavall, títols nobiliaris i *faraloes*. Un altre partit del 155 ha guanyat còmodament en ambdues cambres. El PSC que farà? Callar. No canviarà res. No pactaran res si no se'ls obliga. No ho faran fins passades les eleccions Municipals, Autonòmiques i Europees, en què la JEC volia prohibir presentar-s'hi a càrrecs electes exiliats, esparverant altra volta a tots, sota el silenci d'Europa que encara no ha reaccionat, ni ho farà. Interessos d'estat. Passar a la història com els que afavoriren la dissolució de la unitat de l'Espanya política, els fa por. S'imposen les clavegueres, que ho contaminen tot, encaixant la crítica internacional de la baixa qualitat democràtica i poca confiança en el sistema judicial espanyol. El PSOE per governar, farà cas al mercat.

L'Autonomia és una entelèquia, un mot, substantiu administratiu. Catalunya no és res més que una devaluada regió diferenciada, colònia (per tant, encara amb més dret a la lliure autodeterminació) sotmesa a la supremacia de les regions originàries de la Gran Castella, ara Espanya, que recapten en terra conquerida, Catalunya, mal finançada, amb un Parlament coix, anèmic, empresonat, exiliat. Això sí, passats anys i panys, plantejarem batalla jurídica a Estrasburg (TEDH) o, potser més aviat, a Luxemburg (TJUE). Mentrestant, la nostra Autonomia vigilada manté escons buits. Més en tindrà. A Madrid ens deixaran esbravar, res més. Hi podran anar els presos electes?

Opinadors i opinaires, articulistes, no parleu més d'amnistia, és fer-los el joc. Preguntem-nos, la nova legislatura endegarà un *enraonar* Gobierno-Sobiranistes amb compromís d'acord?, o serà un repetir: dialogar, dialogar, dialogar? *Tempus fugit*. La Constitució està desfasada, per involucionada, segrestada a

diferents generacions que no l'han votada; negada en origen pel PP, ara aclamada; perseguiren el nostre Estatut del 2006, no pànt resultats electorals ni llavors, ni l'1/0/17 i el 21D, ni els dos referèndums guanyats pel poble. Espanya no compleix i, si vindiquem, en fa Causa General, judicialitzant la política, engarjolant, exiliant, decapitant la Generalitat, amb el vistiplau de C's i PSOE. No tenen credibilitat. Els guanyàrem llavors, ho hem tornat a fer ara; Vox, i els del 155, volien un tornar a "Los Principios del Movimiento" i a Don Pelayo: "Asturies és España y lo demàs es tierra conquistada". Post eleccions de diumenge, callen, de moment.

Els professionals de la política ja tenen assegurat l'escó a "Las Cortes" i bona remuneració durant quatre anys. Caurà algun càrrec més pels fidels de la llista, amb què finançar el partit, ara que es remunerarà cada escó més generosament i les dietes. Cal assegurar-ne altres de càrrecs, el maig, amb els mateixos vicis de partits obsolets que fan llistes a la seva conveniència. No tenim llei electoral pròpia que reguli millor el vot popular, amb llistes obertes i elecció directa de persones per a concrets càrrecs, temporals. Catalunya tampoc no és, els polítics no ho volen, circumscripció electoral única, peça clau a l'hora de repartir escons en les generals i en les europees.

Ahir ja ens va etzibar el PSOE que d'independència i autodeterminació, res de res, en un tot dins la CE, on imperen els articles 2 (només llegeixen "indisoluble unidad", no "nacionalidades" havent estat l'article imposat per militars, i el 8 també) i el 155, oblidant parlar dels articles 10 i 96/CE que inclou el dret internacional com a propi.

Catalans, desenganyem-nos, som una regió fiscalitzada. No com el País Basc i Navarra que almenys s'ho recapten tot, gaudint del seu esforç i compensant, només compensant, l'*Estado* amb quotes valorades a la seva manera. Aquests xicotots del Nord son d'altra pasta. Ells ho saben. L'Estat també.

Per la professionalització de la política, joc d'interessos partidistes i oligàrquics, cap partit ens portarà a la independència. Waterloo tampoc. Hi podran ajudar, això sí, però cap d'ells proclamarà i publicarà *erga omnes* Catalunya com a estat Independent. Només el poble. A Catalunya el sobiranisme ha guanyat de llarg, color groc arreu del territori, gairebé en un 80% de poblacions. Hem de seguir sembrant. Caldrà esperar la collita de les municipals i europees per augmentar aquest nombre i percentatge en regidors i en vots populars, i llavors, activada la condemnada per polítics l'Assemblea de Cànecs Electes, ACE, aquesta, prenent la iniciativa, també l'AMI, Associació de Municipis per la Independència, amb el poble convocat, on calgui, democràticament i legítima, davant tant de *no és no*, transformarà la regió catalana en estat Independent i ho proclamarà i publicarà al món, en legal forma, amb totes les conseqüències. Serà la nostra reconquesta, pacífica, democràtica, festiva, familiar, amb tots, per a tots, en una Europa dels pobles i de les persones, que rebrà un nou impuls regenerador. Mirem què ens diuen els resultats en escons guanyats a:

	PSOE	PSC	PP	C's	VOX	UP	ERC	JxCat
Andalusia	24		11	11	6	3		
Extremadura	5		2	2	1	0		
Castella-Lleó	12		10	8	1	0		
Catalunya		12	1	5	1	7 (ECP)	15	7

Catalunya nació: cap afinitat amb PP-C's-Vox, unionistes. Afinitat amb progressistes. És el que hi ha. Fet diferencial. Catalunya nació amb vocació d'estat.

Les properes municipals són clau. També les europees. Hem fet el primer pas, guanyar en els pobles, cal fer el segon, fer-ho en totes les capitals de província i de comarca on encara no ho hem fet, també a Barcelona, capital de la futura República.

Ho podem fer. Ho farem. Som-hi. Amb Martí Pol, tot està per fer i tot és possible.